

The background is a dark, monochromatic blue with a complex, abstract pattern of light trails and scratches. The trails are thin, white, and somewhat blurry, creating a sense of movement and depth. The scratches are more prominent, appearing as sharp, white lines that crisscross the frame. The overall effect is reminiscent of a microscopic view of a material or a high-speed photograph of a particle beam.

МИОДРАГ ПАНТОВИЋ

Преламања и токови

После / After

2023-24, акрил и уље на платну / acrylic and oil on canvas, 100x130cm

МИОДРАГ ПАНТОВИЋ

Преламања и токови

MIODRAG PANTOVIĆ

Refractions and Flows

Продајна галерија „Београд”

Мај-јун / May-June 2026.

Београд / Belgrade

Мирослав Сапунџић

РЕФЛЕКСИЈЕ СТВАРАЛАЧКЕ НУЖНОСТИ У ДЕЛУ МИОДРАГА ПАНТОВИЋА

Миодраг Пантовић, вајар по примарној вокацији, је аутор чији се стваралачки рад одвија у знаку дискретног присуства на савременој ликовној сцени о чему сведочи и невелик број јавних представљања у галеријским просторима. У времену обележеном императивом продуктивности а нарочито видљивости, он бира да делује ван устаљених социјалних матрица и очекиваних конвенција професије. Верујући да уметност егзистира у својој најчистијој форми у амбијенту самог креативног чина, Пантовић настоји да одржи изворно стање идентитета створеног дела и сачува његову аутентичност од оних системских облика рецепције и контекстуализације чији шум неретко заглашује звучност иницијалног ауторског става и сопства утканог у ликовну материју.

“Морам да вајам, то једино умем да радим. Ваљда због тога и постојим. Свако има своју територију”, присећа се песник Божидар Шујица речи свог пријатеља Матије Вуковића¹. И за Пантовића бављење уметношћу није избор већ препуштање сили унутрашње нужности, простор готово парадоксалног јединства слободне воље и предестиниране улоге. Може се рећи да се у Матијином атељеу није десио само Пантовићев први сусрет са скулптуром, него и препознавање са ментором по сродности духа на основу којег ће утемељити и обликовати свој будући стваралачки *credo*. У таквој атмосфери изнивелисаних односа менторства и братства, међусобног поштовања и подршке, оформио је а током наредних деценија доследно однеговао лични естетски и етички кодекс заснован на врлинама непатворености и искрености најпре према себи, свом раду, потом и окружењу.

Апстрактног или асоцијативног проседеа, ликовна остварења Миодрага Пантовића су препознатљиво лична и дубоко ауторефлексивна. Свако дело оваплоћује одређено психолошко и емоционално стање и унутрашњу динамику бића промишљеним одабиром и компоновањем ликовних елемената. Она су одраз акумулиране креативне енергије, деликатне сензибилности и лудичког импулса као покретача у трагању за бескрајним пределима скривених личних светова.

Пантовићеве скулптуре, било да су настале из једног комада мермера или формирају композитне целине, показују беспрекорно познавање природе материјала и суверену вештину у техничкој изведби првобитне идеје. Обједињена квалитетом органске виталности, ова дела хармонизију сирово и огољено са готово лирски нежним и суптилним у третману масе и површине. Трансформативност у оштром или

¹ Из текста Божидара Шујице објављеног на web страни: <https://www.danas.rs/vesti/drustvo/atelje-u-kom-je-i-bogu-hladno/> (приступљено 8.5.2026)

меком профилисању облика, као и елементи графизма и орнаменталног у појединим скулптурама, сведоче о присуству животворног духа којим се оплемењује статичност наизглед беживотног камена. „Упадљива је минуциозност са којом је обрађивао детаље, пред чијим смањеним форматима као да је прикривао неоствариву потребу за већим форматима” писао је о Пантовићевим скулптурама историчар уметности и критичар Ђорђе Кадијевић². Сложићемо се са ставом да су Пантовићеве вајарске форме бремените тежњом за монументалношћу. У овим камерним фрагментима материје, поред пулсирања тренутног енергетског тонуса, као ехо одзвања мисао о тектонској историји камена, о вечности духа и космичким димензијама трајања старог колико и време.

Уколико скулптуре наглашавају телесност у артикулисању материје бића, слике у Пантовићевом опусу уводе нове формално-визуелне аспекте у интроспекцији снаге и фрагилности његових унутрашњих слојева. Превсаходно посредством геста, боје и светла аутор структурише композиције у којима се препознају трагови скулпторалности, док светлосним исијавањем, продужетком, пресецањем и преламањем линеарних координата облика истовремено дефинише и разлаже пластичност у нематеријално и бестежинско стање. Смена густих и прозрачних, доминантно индиго и плавих тонова скоро да делује као лакмус који индикује ефемерни статус бујања и флуидности персоналних енергетских токова. Може се закључити да оптичке рефлексије у Пантовићевим сликама, обједињујући утисак фракталних својстава кристала и драгог камена са дубином метафизичког светла својственог наслеђу иконописачке традиције, представљају интимне забелешке о узвишеним моментима епифаније и духовног прочишћења.

Комплементарно градећи стваралачку синергију, два паралелна тока у опусу Миодрага Пантовића припадају једном недељивом исходишту – стављању целокупног сопства у службу уметничког рада као неутаживој потреби и јединој нужности, посвећенички и без оклевања, уметности као необјашњивом и самодовољном разлогу, аксиому егзистенције и самоостварења.

² Ђорђе Кадијевић, из текста поводом изложбе „Летачи“, Галерија 73, Београд, 2025.

МИОДРАГ ПАНТОВИЋ

(1959)

miodragpanta@gmail.com

Прва стваралачка искуства у домену скулптуре стекао у атељеу Матије Вуковића. Уписао Факултет ликовних уметности у Београду 1979. године, одсек Вајарство. Студије завршио 1985. године у класи професора Миодрага Мише Поповића. До 1992. године радио преваходно у оквиру скулптуре сакралног типа. Бавио се ликовном педагогијом. На првој самосталној изложби у јулу 2024. године у Галерији 73 у Београду представио циклус слика под називом „Индиго“. У децембру исте године реализовао изложбу слика „Веслачи“ у Галерији Мира Бртка, Центар за културу у Старој Пазови. Током априла – маја 2025. године приредио изложбу скулптура „Летачи“ у Галерији 73 у Београду. У том периоду учествовао и на колективним изложбама.

Л / Л

2025–26, мермер / marble, 26x82cm

Магла / Fog

2023-24, акрил и уље на платну / acrylic and oil on canvas, 110x130cm

H / N

2025-26, мәрмәр / marble, 40x27cm

П / P

2025-26, мермер / marble, 50x57cm

Урушавање / Collapse

2023-24, акрил и уље на платну / acrylic and oil on canvas, 110x140cm

MIODRAG PANTOVIĆ

(1959)

miodragpanta@gmail.com

Gained his first experience in the realm of sculpture in the studio of Matija Vuković. Enrolled at the Faculty of Fine Arts in Belgrade (1979), Department of Sculpture. Completed his studies (1985) under Professor Miodrag Miša Popović. Until 1992, his primary focus was on sacred sculpture and work as an art educator. In July 2024, he had his first solo exhibition at Gallery 73 in Belgrade, showcasing a series of paintings titled *Indigo*, followed by another exhibition in December of the same year titled *Rowers* at the Mira Brtka Gallery, in the Cultural Center in Stara Pazova. In 2025, (April to May), organized a sculpture exhibition titled *Flyers* at Gallery 73 in Belgrade. During this whole period, he also participated in group exhibitions.

M

2025-26, мәрмәр / marble, 55x20cm

Miroslav Sapundžić

REFLECTIONS ON THE CREATIVE NECESSITY IN THE WORK OF MIODRAG PANTOVIĆ

Miodrag Pantović, a sculptor by primary vocation, is an artist whose creative work unfolds within the realm of a discreet presence on the contemporary art scene, as evidenced by the modest number of public exhibitions. In an era marked by the imperatives of productivity and, notably, visibility, he chooses to work beyond conventional social frameworks and anticipated professional norms. Believing that art exists in its purest form within the environment of the creative act itself, Pantović strives to preserve the original essence of the created work and preserve its authenticity from systemic modes of reception and contextualization, whose noise often drowns out the resonant clarity of the initial authorial stance and the self embedded within the visual material.

“I must sculpt, that is the only thing I know how to do. Perhaps that is why I exist. Everyone has their own territory,” recalls the poet Božidar Šujica, quoting the words of his friend Matija Vuković.¹ For Pantović as well, engaging with art is not a mere choice but an act of surrender to the force of inner necessity—a space of almost paradoxical unity between free will and a predestined role. It can be said that in Matija’s studio, not only did Pantović’s initial encounter with sculpture take place, but also the recognition of a kinship of spirit with his mentor, which would serve as the foundation for establishing and shaping his future creative *credo*. Within such an atmosphere of balanced relationships—mentorship and brotherhood, mutual respect and support, he established and, over the following decades, consistently nurtured a personal aesthetic and ethical code rooted in virtues of authenticity and sincerity, first and foremost towards himself and his work, and then towards his surroundings.

The abstract or associative process underlying Miodrag Pantović’s works is distinctly personal and profoundly self-reflexive. Each piece embodies a specific psychological and emotional state, reflecting the inner dynamism of the being through deliberate selection and composition of visual artistic elements. These elements serve as a reflection of accumulated creative energy, delicate sensibility, and a playful impulse that drives the quest for infinite realms of hidden personal worlds.

Pantović’s sculptures, whether carved from a single block of marble or assembled into composite formations, demonstrate an impeccable mastery of material and a sovereign skill in technically executing the original concept. United by the quality of organic vitality, these works embody a harmony that is raw and unadorned,

¹ From the text by Božidar Šujica published on the website: <https://www.danas.rs/vesti/drustvo/atelje-u-kom-je-i-bogu-hladno/> (accessed May 8, 2026)

yet rendered with a nearly lyrical tenderness and subtlety in the treatment of mass and surface. The transformative nature evident in the sharp or softly contoured shaping of forms, along with elements of graphism and ornamentation in certain sculptures, testify to a vital spirit that ennobles the seemingly lifeless stone."The meticulousness with which he processed the details is striking, as if, through his reduced formats, he was concealing an unfulfilled desire for larger ones," wrote Đorđe Kadijević², the art historian and critic. We share the view that Pantović's sculptural forms strive for monumentality. Within these small fragments of matter, beyond the pulsation rhythm of momentary energetic tones, echoes resonate of the tectonic history of stone, of the eternity of spirit, and of the cosmic dimensions of existence as old as time itself.

While sculptures emphasize the corporeality in articulating the matter of being, Pantović's paintings introduce novel formal – visual aspects into the introspection of the strength and fragility of his inner layers. Predominantly through gestures, color, and light, the artist structures compositions in which traces of sculpturality are discernible, while the interplay of light—through emission, extension, intersection, and refraction of linear form coordinates—simultaneously defines and dissects the plasticity, transforming it into an intangible and weightless state. The alternation of dense and airy hues, predominantly indigo and blue tones, almost functions as a litmus test, indicating the ephemeral nature of flourishing and the fluidity of personal energetic flows. It can be concluded that the optical reflections in Pantović's paintings, combining the fractal-like properties of crystals and gemstones with the depth of metaphysical light characteristic of iconographic tradition, serve as intimate records of sublime moments of epiphany and spiritual purification.

Complementarily forging a creative synergy, the two parallel currents within Miodrag Pantović's oeuvre derive from a singular, indivisible origin—the commitment of the entirety of the self to artistic endeavor as an insatiable necessity and sole imperative, devotedly and unhesitatingly, viewing art as an enigmatic and self-sufficient reason, an axiom of existence and self-fulfillment.

² Đorđe Kadijević, from the text on the occasion of the exhibition "Flyers", Gallery 73, Belgrade, 2025.

ИЗЛОЖБА РЕАЛИЗОВАНА СРЕДСТВИМА
СЕКРЕТАРИЈАТА ЗА КУЛТУРУ
ГРАДА БЕОГРАДА

EXHIBITION SUPPORTED BY
SECRETARIAT FOR CULTURE OF
THE CITY OF BELGRADE

ИЗДАВАЧ
ПРОДАЈНА ГАЛЕРИЈА «БЕОГРАД»
Косанчићев венац 19, Београд, Србија
Тел/факс 011 30 33 925
Тел 011 32 87 325
office@galerijabeograd.org
www.galerijabeograd.org

PUBLISHER
SALES GALLERY «BEOGRAD»
Kosančićev venac 19, Belgrade, Serbia
+ 381 11 30 33 925
+ 381 11 32 87 325
office@galerijabeograd.org
www.galerijabeograd.org

Главни и одговорни уредник
Зоран Чалија, директор галерије

Editor-in-chief
Zoran Čalija, Gallery Director

Кустоси галерије
Јелена Кривокапић
Сања Тодосијевић
Мирослав Сапунџић

Gallery Curators
Jelena Krivokapić
Sanja Todosijević
Miroslav Sapundžić

Уметнички савет
Здравко Вучинић
Весна Марковић
Миодраг Млађовић
Јулијана Протић
Зоран Тешановић

Art Council
Zdravko Vučinić
Vesna Marković
Miodrag Mlađović
Julijana Protić
Zoran Tešanović

Текст у каталогу
Мирослав Сапунџић

Text in catalogue
Miroslav Sapundžić

Превод
Ванда Перовић

Translation
Vanda Perović

Дизајн
Жолт Ковач

Design
Žolt Kovač

Фотографија
Здравко Мирчета

Photography
Zdravko Mirčeta

Штампа
Грид студио доо, Београд

Printed by
Grid studio, Belgrade

Тираж
150

Print run
150

CIP – Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

73/76.071:929 Пантовић М.(083.824)
73/76(497.11)*20(083.824)

ПАНТОВИЋ, Миодраг, 1959–

Миодраг Пантовић = Miodrag Pantović : Преламања и токови = Refractions and Flows : Продајна галерија "Београд", мај–јун / May–June 2026. / [текст у каталогу Мирослав Сапунџић] = [text in catalogue Miroslav Sapundžić] ; [превод Ванда Перовић] = [translation Vanda Perović] ; [фотографија Здравко Мирчета] = [photography Zdravko Mirčeta]. – Београд : Продајна галерија "Београд" = Belgrade : Sales Gallery Beograd, 2025 (Београд : Грид студио = Belgrade : Grid Studio). – [12] стр. : репродукције ; 22 x 22 cm

Упоредо срп. текст и енгл. превод. – Тираж 150. – Миодраг Пантовић: стр. [4].

ISBN 978-86-6141-243-1

а) Пантовић, Миодраг (1959–) -- Скулптуре -- Изложбени каталози б) Пантовић, Миодраг (1959–) -- Слике -- Изложбени каталози

COBISS.SR-ID 193638409

Насловна страна / Front cover

Ватра / Fire

2023–24, акрил и уље на платну / acrylic and oil on canvas, 110x140cm (деталј / detail)

Последња страна / Back cover

Ако / If

2023–24, акрил и уље на платну / acrylic and oil on canvas, 110x140cm (деталј / detail)

Чаробница / Sorceress

2023-24, акрил и уље на платну / acrylic and oil on canvas, 110x140cm

www.galerijabeograd.org